

HÍRNÖK

A csallóközsütörtökiek lapja

VI. évfolyam 3. szám

2010. október

Szabó László Dezső

Ősszel születtem

*Titkos, ragyogó színekkel születtem
ezüstködös, bűvös hajnalon;
szikrázó párák lebegtek felettem,
bűvös mosoly égett az ajkamon.*

*Dús terhével ékes Ősz hajlott fölém;
szívemben termő lett ezer virág ...*

*Színt lopott szívembe az őszi világ:
rétek ökökrnyálát, erdők bíborát,
csiklandós szeleknek illatos hevét,
távoli hegyeknek ezüst hímporát,
csilingelő szőlő aranyos levét.*

*Most, hogy újra itt van, kitárom karom,
szívemet simítja, élni jó, nagyon!*

*(A szerző Kassa szülöttje, jelenleg
testvérvárosunk, Gyömrő lakosa.
A vers a Tűz az éjben, tűz a szívben
című kötetében található.)*

Elmozdulás a holtpontról

Ha azt mondom, a csallóközsütörtökiek óriási többségének évtizednyi álma, vágya, hogy rendezzük végre falunk úgynevezett öreg iskolájának sorsát, vélhetően nem túlzok. Már csak azért sem, mert élnek még közöttünk olyanok, akik emlékezhetnek, hogy a múlt század harmincas éveiben közadakozásból építtette az akkor nagyon modern és minden igényt kielégítő iskolaépületet a katolikus egyház, olyanok meg százával vannak falunkban, akiknek szülei akár adománnyal, akkor közmunkával segítették az intézmény létrejöttét. Értéhető hát, ha sorsa, egyre romló állapota, kihasználatlansága sokakat aggasztott.

Falunk vezetése már a múlt század kilencvenes éveiben tervezte az épület „megszerzését”, kihasználásának a lehetőségét, és napirenden maradt a kérdés az elmúlt választási ciklusban is, mindhiába, a „öreg iskolánk” tulajdonosa, a Nagyszombati egyházmegye vezetői nem mutattak érdeklődést arendezésre, ahogy jelen választási ciklus kezdetén sem. A jég akkor tört meg, amikor a katolikus egyházban két évvel ezelőtt új egyházmegye-felosztást vezettek be, s Csallóközsütörtök átkerült a Pozsonyi egyházmegyébe. Ez tette lehetővé, hogy a falu vezetése és Nagy Tibor, a Szent Jakab Társulás elnöke új

lendülettel kezdjen igen aktív tárgyalásokba, amelyek ezúttal eredményesen végződtek. **Az egyházmegye beleegyezett abba, hogy az önkormányzat 71 700 euróért megvegye az épületet. Az önkormányzat nem szalasztotta el a lehetőséget, hitelt vettünk fel, s október elsején átutaltuk a vételárat a csallóközsütörtöki plébániahivatalnak – minthogy a megállapodás szerint a pénz a falunkban marad, s őszintén reméljük, hogy ilymódon felgyorsulnak értékes templomunkon az igencsak égető karbantartási munkálatok.**

Óry Péter polgármester

Az idén november 27-én önkormányzati választásokra kerül sor Szlovákiában, így községünkben is, amivel véget ér egy újabb választási ciklus. Mi, Csallóközsütörtök választott vezetői, a polgármester és a képviselőtestület tagjai úgy tartjuk tisztességesnek, ha megbízási időnk lejártával helyi újságunkban – mégha csak jelszavasan is – számot adunk munkánkról, áttekintjük, mi az, amit községünkért, annak közösségével karöltve, sikerült megvalósítanunk a választási ciklusban. Lássuk hát:

TERÜLETFEJLESZTÉS

(utak, utcák, közterületek, temető, szobrok)

- az utca- és térnevek bevezetése, a névtábla elkészítése és kihelyezése,
- az Iskola utca újraszafalozása párhuzamosan a vízelnyelő rendszer kiépítésével, a Szél utca aszfalozása, járda kiépítése az Iskola utcában és a Gazda soron, buszmegálló építése a Pozsonycsákányi és a Somorjai úton – európai uniós, állami és önkormányzati forrásokból,
- a Vám tér kialakítása, az öntözőrendszer, a járda és a közvilágítás kiépítése, illetve a tér füvesítése és parkosítása – az EKOPOLIS Alapítvány támogatásával,
- a gombai kereszteződés átalakítása biztonságos körforgalommá – a Nagyszombati Kerületi Önkormányzat beruházásához községünk száz négyzetméternyi terület átadásával járult hozzá,
- a Szent Flórián szobor tatarozása,
- kopjafa készítése és felállítása, felszentelése a Vám téren,
- a temetői vízrendszer bővítése tíz csappal,
- az új temető rész elkerítése, a temetőhöz vezető járda kiépítése,

Köszönjük az

- a digitalizált temetői nyilvántartás létrehozása és internetes hozzáféréseinek biztosítása,
- a közterületek és a temető folyamatos karbantartásának biztosítása,
- a modernizált közvilágítás tervdokumentációjának elkészítése és a pályázat benyújtása a gazdasági minisztériumba,
- a Szent Jakab tér (a templom környéke) kialakítási, a Pozsonycsákányi út és a Kis út újraszafalozási tervének kidolgozása és benyújtása európai uniós támogatásra.

KÖRNYEZETVÉDELEM

- a község teljes csatornahálózatának kiépítése – európai uniós, állami és önkormányzati forrásból,
- a szelektív hulladékgyűjtés bővítése,
- egyszeri illetékes zsákos szemétyűjtés és elszállítás lehetőségének biztosítása, mint kiegészítő szolgáltatás,
- a szelektív hulladékgyűjtő udvar tervdokumentációjának elkészítése és a pályázat benyújtása a környezetvédelmi minisztériumba.

BÉRLAKÁSOK

- bérlakások építésének befejezése és átadása – az építésügyi és régiófejlesztési minisztérium támogatásával,
- a bérlakások körüli járdák és parkoló kiépítése, közösségi kút megépítése,
- a bérlakásokhoz és az óvodához vezető, Kis utcai csatorna megépítése.

OKTATÁSÜGY

- az iskola épületének teljes hőszigetelése, tetőszigetelés, az ajtók és ablakok cseréje, a szociális helységek felújítása, új villámhárító rendszer kiépítése – európai uniós, állami és községi forrásokból, valamint a Közép-európai Alapítvány támogatásával,
- az iskola épületét a tornateremmel összekötő folyosó teljes tatarozása tető- és hőszigeteléssel, ablak- és ajtócserevel,
- számítógépek vásárlása,
- iskolai beiratkozási program kidolgozása és megvalósítása,
- az óvoda kerítésének felújítása és játszótér kialakítása – a GraveLand kft. támogatásával.

együttműködést

KÖZSÉGHÁZA

- az épület tetőszigetelése, három irodahelyiség tatarozása,
- a kornak megfelelő hirdetőközpont kialakítása (CD- és MP3-as lejátszóval),
- számítógépes fejlesztés (szerver vásárlása, számítógépes hálózat kiépítése, központi nyilvántartási program bevezetése) – a Szülőföld Alap támogatásával,
- interaktív elektronikus úrlapok bevezetése az interneten,
- a községi honlap létrehozása, folyamatos frissítése, az önkormányzati jegyzőkönyvek és határozatok elérhetőségével.

HELYI RENDELETEK

- ADMINISZTRÁCIÓ

- a helyi rendeletek egységesítése,
- az euróra való átállással kapcsolatos teljes normarendszer kialakítása,
- az utca- és térnevek bevezetésével kapcsolatos lakossági nyilvántartás teljes módosítása,
- a felújított föld-nyilvántartási jegyzék adminisztrációs lebonyolítása, az ismeretlen tulajdonú földek beazonosítása és a tulajdonjog visszaszolgáltatása a tulajdonosoknak,
- a tisztázatlan községi vagyon tulajdonjogi rendezése (például az MH területe).

EGÉSZSÉGÜGY, SZOLGÁLTATÁSOK

- az orvosi rendelő működtetésének anyagi támogatása,
- gyógyszerkihordás biztosítása – elsősorban idősebb polgáraink részére,
- használt gyógyszerek gyűjtése feltételeinek biztosítása,
- a kereskedelmi jellegű szolgáltatások bővítésének elősegítése – hentesüzlet kialakítása, benzinkút megépítése községi telek értékesítésével.

KULTÚRA, TESTVÉRTELEPÜLÉSI KAPCSOLATOK

- az önkéntes tűzoltószervezet műszaki fejlesztésének támogatása, új tűzoltószertár kialakításának elősegítése,
 - községünk civil szervezeteinek – cserkészcsapat, baba-mama klub, nyugdíjasok klubja, önkéntes tűzoltószervezet, vöröskereszt, sportszervezet, a Csemadok, Dalos Kör, Szent Jakab Polgári Társulás, Dajori – roma polgári társulás – rendszeres, éves normatív támogatása.
- Tudatosítjuk, hogy az elvégzett munkát nem lehetett volna megvalósítanunk falunk lakossága hathatós támogatása, aktivitása, olykor pedig türelme és megértése nélkül. Ezért hát: őszintén köszönjük Csallóközsütörtök minden lakosának az együttműködést:
- Óry Péter polgármester,**
Németh Róbert alpolgármester
 és a képviselők:
Tomanovič Rita,
Csöllei István,
Kiss Ferenc,
Lago Szilveszter,
Németh Ferenc,
Prónay László,
Sípos László,
Veréb Erzsébet.

KÖZÉLET, NON PROFIT SZERVEZETEK

- a sportpálya folyamatos karbantartása, az új világítás kialakításának támogatása,

Volíme 27. novembra 2010

2010. november 27-én választunk

Dňa 27. novembra 2010 sa v Slovenskej republike uskutočnia voľby poslancov do mestských a miestnych samospráv, ako aj voľby primátorov miest a starostov obcí. Podľa zákona naša obec, Štvrtok na Ostrove je jeden volebný obvod, voľby sa uskutočnia v zasadacej miestnosti obecného úradu (Mýtne námestie 1.) v čase od 7,00 hodín do 20,00 hodín.

Miestna volebná komisia vo Štvrtku na Ostrove pre voľby na starostov obce zaregistrovala dvoch kandidátov, pre voľby poslancov obecného zastupiteľstva 21 kandidátov. Miestna volebná komisia s úctou upozorňuje občanov-voličov, že ich hlasovacie lístky budú platné v tom prípade, ak z kandidátov na starostu obce označia zakrúžkovaním čísla pred menom len jedného kandidáta, a z kandidátov na poslancov označia zakrúžkovaním maximálne deväť – alebo menej – čísiel pred menom kandidátov.

Szlovákiában 2010. november 27-én kerül sor a helyhatósági választásokra. A polgárok a városok és falvak polgármestereit, illetve az önkormányzati képviselőtestületek tagjait választthatják meg. A törvény értelmében falunk, Csallóközsütörtök egy választókerületnek minősül, a választásokra a községi hivatal üléstermében (Vám tér 1.) kerül sor, a szavazóhelyiség 7 órától 20 óráig tart nyitva.

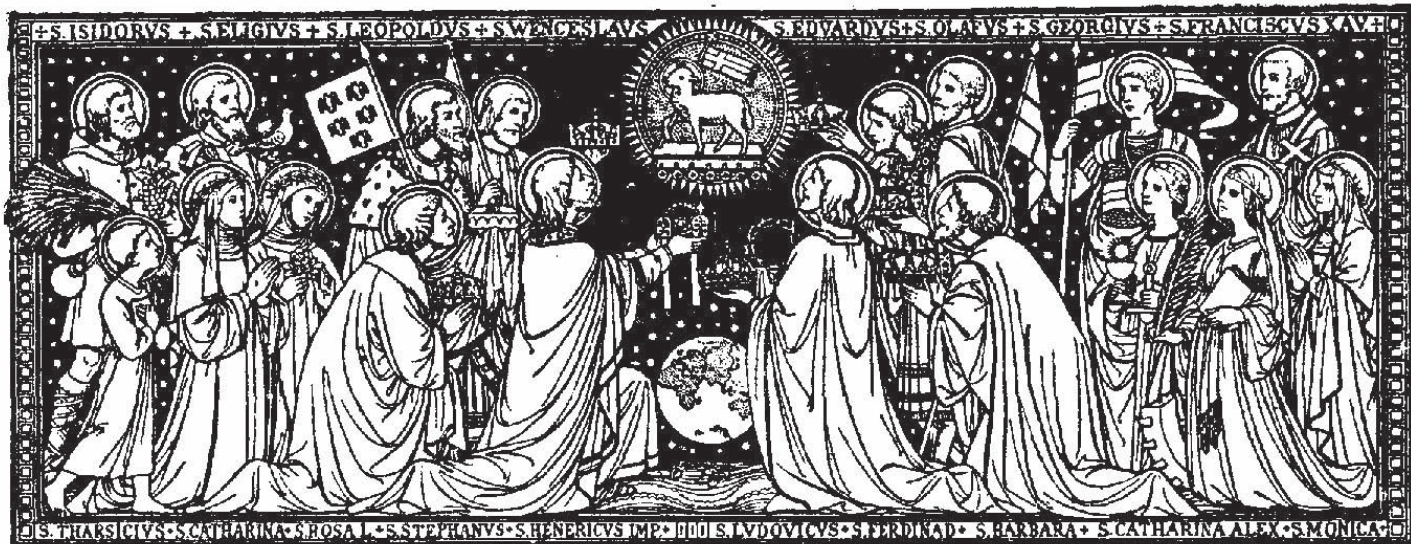
A csallóközsütörtöki választási bizottság az idei választásokra két polgármesterjelöltet és 21 önkormányzati képviselőjelöltet regisztrált. A választási bizottság tisztelettel hívja fel a választópolgárok figyelmét arra, hogy szavazólapjuk abban az esetben lesz érvényes, amennyiben a két polgármester-jelölt közül egyet, a 21 képviselőjelölt közül pedig maximum kilencet – vagy annál kevesebbet – választanak ki a nevek előtti számok bekarikázásával.

Kandidáti na starostu obce: A polgármester-jelöltek

1. Štefan Csöllei,	46 rokov, manažér logistiky, Hlavná ulica 74/39,	„nezávislý kandidát“
2. Péter Óry, Mgr.,	38 rokov, starosta, Ul. M. Méreyho 588/2,	SMK-MKP

Kandidáti na poslancov obecného zastupiteľstva: Az önkormányzati képviselőjelöltek:

1. Silvia Bartalosová,	37 rokov, admin. pracovníčka, Ul. Funduš 333/33,	Most-Híd
2. Štefan Csöllei,	46 rokov, manažér logistiky, Hlavná ul. 74/39,	„nezávislý kandidát“
3. Štefan Hamar,	44 rokov, živnostník, Ul. Funduš 248/72,	Most-Híd
4. Tomáš Holocsy,	45 rokov, bezpečnostný pracovník, Hlavná ul. 77/33,	Most-Híd
5. Oskar Horváth,	47 rokov, obchodný manager, Škôlska ul. 369/1,	„nezávislý kandidát“
6. Gabriela Józán Horváth, Ing.,	27 rokov, stavebná inžinierka, Škôlska ul. 369/1,	Most-Híd
7. Pavel Jozaniak,	46 rokov, vodič, Ul. Funduš 731/117/B,	Most-Híd,
8. Ladislav Kállai, Ing.,	34 rokov, živnostník, Ul. M. Méreyho 576/26,	Most-Híd,
9. Karol Kállay, Ing.,	53 rokov, ekonóm, Škôlska ul. 476/34,	„nezávislý kandidát“
10. Ferenc Kiss,	45 rokov, podnikateľ, Ul. M. Méreyho 512/11,	SMK-MKP
11. Vincent Kluka, Mgr.,	49 rokov, konzultant, Ul. Funduš 296/101,	Most-Híd
12. Anaklét Nagy,	31 rokov, technik, Ul. Horný diel 102/8,	SMK-MKP
13. Márió Nagy,	33 rokov, ekonóm, Ul. Cintorínska 452/6,	„nezávislý kandidát“
14. Alexander Németh,	43 rokov, živnostník, Ul. Cintorínska 484/4,	Most-Híd
15. František Németh,	35 rokov, systémový špecialista, Hubická cesta 65/9,	SMK-MKP
16. Róbert Németh,	38 rokov, podnikateľ, Čakanská cesta 302/5,	SMK-MKP
17. Ladislav Pronay, Ing.,	28 rokov, strojný inžinier, Školský rad 400/54,	SMK-MKP
18. Ľudovít Puss,	53 rokov, účtovník, Škôlska ul. 460/22,	Most-Híd
19. Tímea Sillová, Ing.,	40 rokov, prednostka úradu, Ul. M. Méreyho 579/20,	„nezávislá kandidátka“
20. Rita Tomanovičová,	45 rokov, ekonómka, Hubická cesta 60/19,	„nezávislý kandidát“
21. Alžbeta Verébová,	44 rokov, odborný referent, Ul. Funduš 242/60	SMK-MKP

Most, a virágdíszes temetőket járva, az elmúlás hangulata próbál hatalmába keríteni. Olvasom a kőbe vésett neveket, nézem a fényképeket. Szülők, rokonok, barátok, ismerősök. Rég elveszített kedves arcok villannak fel lelkemben, évek óta nem hallott hangok szólítanak meg. Gesztusok, mozdulatok elevenednek meg. Emlékszem. Közben azt figyelem, hogy mi az a furcsa érzés bennem. Óhatatlanul jön a szorongó kérdés: mikor kell követnem őket?

Tudom, meg kell halni. Ezt természetesnek veszem, és mégis félek. Gyötör az emberi gondolat: mi van utána? Milyen lesz a sorsom? És milyen lesz a sorsa azoknak, akiktől nem szeretnék örökre elszakadni? Hiszen éppen ez a szeretet adja meg életünk értelmét és szépségét. Abba a gondolatba, hogy a halál mindennek a vége is, nem lehet belenyugodni.

„Egy életünk van” – sokszor halljuk mentegőzésekül a felelőtlen tettekkel kapcsolatban. Pedig sokszor úgy élünk és úgy viselkedünk, mintha két életünk lenne: ez a földi, és a halál utáni.

Valóban csak egy életünk van. Azt kell megélnünk itt a földön is, és a másvilágon is. Ne feledjük: az élet örök!!! Erre lettünk teremtve. Szent Pál apostol tanítja: „Ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt élünk is.” Találón írja Gárdonyi Géza: „A halál nekem nem fekete börtön, nem fázlaló, nem is

Halottak napja

rút semmiképpen: egy ajtó bezárul itt lenn, a földön, s egy ajtó kinyílik ott fenn, az égben – ez a halál.”

Nagyon sok ember még életében gondoskodik temetéséről. A temetés költségeit félreteszi. Elkészíti síremlékét. Gondoskodik, hogy szép legyen. Baj ez? Nem hinném. Sokkal nagyobb baj az, ha csak arra törekszünk, hogy földi életünk dicsőségét biztosítsuk. Ha megfelleckeznénk jócselekedetekkel megalapozni életünk boldogabb folytatását. A boldog jövő előkészítése az áldozatkész, tevékeny szeretet. a mindennapi élet apró szolgálatai, az irgalmasság cselekedeteinek gyakorlása. Akik sokat fáradoznak azon, hogy már itt a földön elviselhetőbb, szebb, boldogabb legyen az élet, akik vállalták, hogy az evangélium szellemében élnek, azoknak mondja Jézus: „Gyertek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Éhes voltam és adtatok ennem. Szomjas voltam és

adtatok innom. Idegen voltam és meglátogattatok. Szomorú voltam és megvigasztaltatok.”

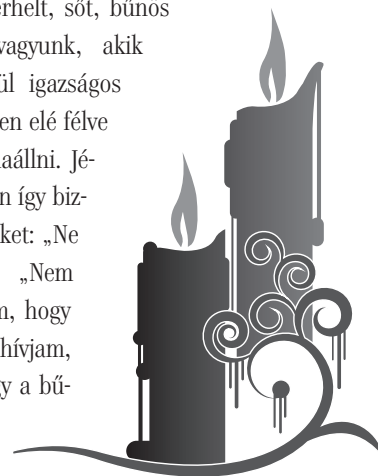
Igen, szeretett testvéreim, ezeken a látszólag apró cselekedeteken múlik jövő életünk folytatása, örök életünk boldogsága.

Hogy milyen lesz a boldog örök élet? A Szentírás mondja: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta azokat a dolgokat, amelyeket Isten azoknak készített, akik őt szeretik”. Ott majd „letöröl szemünkről minden könnyet.

Nem lesz többé sem halál, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom”.

Tudjuk, egész földi életünk tanulás, előkészület az örök életre. Ennek ellenére a halál ténye, látványa félelmet és szomorúságot kelt bennünk. Igen, mert mindnyájan gyalró, hibákkal terhelt, sőt, bűnös emberek vagyunk, akik a végtelenül igazságos és szent Isten elé félve merünk odaállni. Jézus azonban így biztat bennünket: „Ne féljete!” „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket”.

Ez a mi reményünk.

Nagy Tibor, udvardi plébános

Megtartani a jó és sikeres hagyományokat

Az elmúlt évek, sőt évtizedek legszembevetőbb változásán ment át iskolánk az elmúlt tanév utolsó heteiben és a nyári vakáció alatt: teljesen megújult a külseje. Egykoron, a hetvenes években korszerű és szép volt, azóta viszont jócskán elhasználódott, nagyon itt volt az ideje a korszerűsítésnek, a csinosításnak. Hála a falu vezetésének, a polgármesternek és az önkormányzatnak, európai uniós támogatással és jelentős helyi források felszabadításával megtörtént a tetőszerkezet cseréje, az egész épület hőszigetelése, a nyílászárók cseréje, felújították a szociális helyiségeket és megszüpült az épület külleme is. Ilyen körülmények között aztán mi, pedagógusok és iskolánk többi alkalmazottja is, nagyobb lelkesedéssel folytattuk a felújítási munkákat, persze, anyagiak híján mérsékelt mértékben. De így is sikerült létrehozunk egy új informatikai szaktantermet, olvasótermet és rendbehoztuk a természettudományi szaktantermet is.

Ilyen változásokkal a hátunk mögött vághattunk neki a munkának az új tanévben, azzal a szándékkal, hogy megtartunk minden jót és sikereset az oktatói-nevelői munkánkban, amelyeket az elmúlt években elértünk, ott pedig, ahol még hatékonyabbá tehetjük küldetésünk kiteljesedését, újabb módszereket vezetünk be, próbálunk ki. Csak a cél, munkánk alfája és omegája nem változik, hogy iskolánkat továbbra is az igényesség, a minőség és a rend jellemezze.

Az új tanévben folytatódik az oktatási reform, amely országosan is, a mi iskolánkban is 2008-ban kezdődött az új pedagógiai programmal és az annak részét képező helyi tantervekkel, az idén ez a folyamat a harmadikosokat és a hetedikeseket érinti, de meglepetés aligha éri őket, hiszen a kezdetekkor határoztuk el, hogy hangsúlyossá tesszük az anyanyelv, a matematika, az idegen nyelvek oktatását, miközben rendkívüli figyelmet szenteltünk a természettudományi tantárgyaknak, vagy a földrajznak és a történelemnek is. Gondot legfeljebb az okozhat – mint a korábbi években is, és ahogy ez jellemző volt gyakorlatilag országosan –, hogy késnek az új tankönyvek és taneszközök, de szakképzett pedagógusaink eddig is megküzdöttek a nehézségekkel,

biztos vagyok abban, hogy az új tanévben sem jelent számukra semmi akadályt abban, hogy magas szintű képzésben részesítsék tanulóinkat. De mi is az, amit a törvényt szabta vagy a korhozta változások mellett hagyományként, átörökítendő értékként meg akarunk valósítani az új tanévben is? Az elmúlt években jó szakmai-emberi kapcsolatok alakultak ki a helyi óvodával, tanulóinknak és az óvodásoknak közös programokat szerveztünk, de hagyománnyá vált az is, hogy tantestületünk a leendő tanítványoknak és szüleiknek lehetőséget nyújt betekinteni iskolánk életébe. Ezeket a kapcsolatokat mindenképpen ápolni kívánjuk a jövőben is. Kisdiánkjainkkal függ össze, hogy két napközis csoport szerveződött, a napközis tevékenység pedig kiegészítette, bővítette a tanítási órákon végzett nevelő munkát, miközben lehetőséget biztosított az önálló tanulási képességek korszerű alakítására, gyakorlására. Ezt a hagyományt és munkamódszert sem szeretnénk megszakítani, feladni. Több tantárgyról írtam már, a zeneoktatásról viszont még nem emlékeztem meg, pedig a tavalyi tanévben iskolánk falai között képezték a zenére fogékony gyerekeket, tehetségeket a nagymagyar zeneiskola tanítói, akik munkájukkal nagymértékben járultak hozzá iskolai zeneoktatásunk színvonalának emeléséhez, csak természetes, hogy ehhez is ragaszkodni fogunk az idén is.

Az informatika oktatása viszont kötelező tantárgy lett, de ez tényleg nem okozhat gondot iskolánknak, pedagógusainknak, tanulóinknak. Hiszen a korábbi években is nagy súlyt fektettünk erre a tantárgyra, tudatosítva, hogy világunkban a számítástechnika, az internet használata elengedhetetlen ismeretanyag, gyakorlatilag az élet bármelyik területén használni lehet a megszerzett tudást. Iskolánk ennek következtében két korszerűen felszerelt számítástechnikai szaktanteremmel, internetkapcsolattal, saját weboldallal rendelkezik és kiépült már a belső számítógépes rendszer is. És megtartjuk szakköreinket is, a képzőművészetet, irodalmat a különböző természettudományi tantárgyakat kedvelő gyerkeinknek pedig biztosítjuk a különböző versenyeken való részvételt, segítünk felkészülésükben. Hiszen az is a küldetése egy-egy iskolának, hogy szakmai sikert, elismerést szerezhessenek diákjai. Ezidáig is tudtuk ezt, és tettük is érdekében, ezután sem lesz másként, ahogy azt is tudatosítjuk, hogy a gyerekek együvé tartozásának az érzését, az iskola családi hangulatát is fejleszteni kell, ezért is lesznek iskolánkban az idén is „házi” vetélkedők, kirándulások és sok-sok szórakozási lehetőség, hogy aztán a tanév végén nyugodt szívvel összegezhessük közös teljesítményünket azzal: „jó mulatság, férfimunka volt”.

Végh Brigitta igazgató

Vannak dolgok, amelyekről nem szokás vagy nem illik beszélni. Általában olyan eseményekről vagy jelenségekről van szó, amelyek érzékenyen érintenek egyéneket, közösségeket. Az aggodalom, hogy valaki, valakik szívükre veszik a tapintatlanul kimondott szót, olykor megalapozottak, máskor kevésbé, de minden emberi kis-közösség tiszteletben tartja az iratlan tilalmat: „erről nem illik beszélni!”.

Az idei időjárás nem ilyen. Most mindenki arról beszél. A boltokban nem az a téma, mi mennyibe kerül és ugyan vajon mi a frásztól ment el megint mindennek az ára, ha közben állítólag minden olcsóbb, hogy az emberek ne utazzanak Magyarországra

BON-BON MINT AZ IDŐJÁRÁS

meg Csehországba bevásárolni, hanem az időjárás, amely kiszámíthatatlan és mindenkinek az agyára megy. A söröskriglik forgatói sem a feletteseiket szidják, mert már megint nem írt ki nekik havi prémiumot, azon sopánkodnak – meglepő, de dicséretes érzékenységgel – hogy szegény nyárasdiakat már megint kiöntötte a víz, pedig még a legutóbbi vihar következményeit sem tudták kiheverni. Magam is azon kapom mostnaság, hogy rég nem látott barátomat nem a szokásos alapos és mindenre kiterjedő kérdéssel – „hogyan vagy?” – szólítom meg, hanem csak úgy odavetem neki: mit szólsz ehhez az időhöz?

Bevallom, nálam ez a ferdülés a Falunapon kezdődött. Hogy is ne, hiszen az idén sem lazálással teltek az előkészületek, akárcsak a korábbi években, már hetekkel előtte az foglalkoztatott bennünket, honnét milyen asztalokat, székeket, vagy éppen ponyvát hozunk, miként biztosítjuk a sőtés-főzés-kiszolgálás feltételeit, milyen együttesnek mekkora színpadra és milyen hangosításra van szüksége, na meg hasonlókról, amiről a rendezvények látogatójának nem kell tudnia, ha minden tökéletesen működik. (Ha nem működik, úgy is észreveszi, és jól leteremti a szervezőket – mellesleg: joggal. Minek az olyan szervező, aki valamiről

megfeledeznek?!) Szóval százhuszas szívverés, száznyolcvanas vérnyomás, mert így az igazi, hogy minden rendben legyen.

Rendben is ment minden – szombatig. Ugye, emlékeznek?

Mindjárt reggel kiderült, hogy felesleges volt kialakítani a szabadtéri mise egyéb feltételeit, ha a napsütést nem tudtuk biztosítani. A templomba szorultunk, de ott legalább méltó hely várt mindenkire. Csak-hogy a napocsak délutánra is zimankót, szelet, felhőket esőt küldött maga helyett, s bár elbújni (vagy összebújni valakivel) volt lehetőség, de semmi nem volt az igazi, olyan, mint éveken át, korábban.

Azaz mégis: a rossz idő ellenére sokan kilátogattak a rendezvényre. A rossz idő ellenére nagyszerű produkciókkal rukkoltak elő szereplőink: a roma táncokat bemutató After Khelen, a Csallóközsütörtöki Dalos Kör, az Apró Szóttos békei csoportja és a békei Bokréta Dalos Kör, a Fabrika Műhely Németh Lucával és a Varázskard bábművésével, testvértelepülésünk Balatonederics moderntánc-csoportja, a komáromi Teátrum Polgári Társulás a Jancsi és Juliska mesejátékával, Dégner Lilla és az Arizona. És a Nap mégsem bújt elő!

Ami ennél is nagyobb baj és kellemetlenebb, hogy a BON-BON sem, az a magyarországi együttes, amely sztárvendége lett volna rendezvényünknek. Hónapokkal a falunap előtt szerződést kötöttünk velük, azzal, hogy a fellépésre este 10 órakor kerül sor. Aztán megérkeztek nem sokkal este 7 után, s mondták, hogy vagy most lépnek fel vagy nem lesz bemutató. Megdöbbenve mondtuk nekik, hogy ez inkorrekt a rendezők és főleg a falu lakosai felé valamint nem a szerződésben foglaltaknak megfelelő! Szinte megsértődve mentek el, pedig szerintünk a rendezvényen részt vevők -a rajongók-megcsúfolása volt a zenekar z önkényes, ultimátumszerű viselkedése. Még jó, hogy szokásunkoz híven pontos időpontra és előlegfizetés nélkül kötöttük a szerződést. Mint az időjárás, olyannak bizonyultak: kiszámíthatatlannak, s majdnem mindent elrontottak. Hogy az időjárással jövőre mire megyünk, nem tudom. Az viszont biztos, hogy a BON-BON többé nem tréfál meg bennünket: meg sem hívjuk őket!

Mert mindentől függetlenül: jövőre is lesz Falunap. (Bízva abban, hogy utána nem kell egymástól azt kérdeznünk: mit szólsz ehhez az időjáráshoz?)

Pronay László

Szeptemberi gondolatok – nemcsak az óvodáról

„Óvodától búcsúzunk, iskolába indulunk ...“ – hangzott el töbek között ez a dal is június 30-án a helyi óvodában a nagycsoportosok ballagásán. Gyorsan eltelt ez a három-négy év, sok emlékeztető napot töltöttünk együtt Bán Tiborral, Bertók Sárával, Hamar Beátával, Honti Laurával, Kiss Flórával, Kuki Emillel, Nagy Viktóriával, Sípos Alexandrával és Sípos Friggyessel, vagyis elballagó nagycsoportosainkkal, akiknek ezúton is kívánunk sikeres iskolakezdést, jó tanulást.

Még gondolunk a búcsúzókra, de máris toporognak az ajtóban a következő kis jövővények. Szeptember 2-án szeretettel köszöntöttük az új és a már meglévő óvodásainkat. Nagy öröm számunkra, hogy a 2010/2011-es tanévre harmincötöre emelkedett a beíratott gyermekek száma. Új tanerővel bővült a tanítói kollektíva is Dudás Szilvia tanító néni személyében, aki Rimaszombathól költözött falunkba. Óvodásainkat a kialakult helyzetben két csoportra oszthattuk, a méhecskékre (Mucska Laura, Nagy Miriam, Nagy Tamás, Kuzma

Vanessza, Németh Bálint, Sukič Sára, Tankó Román, Valacsay Eszter, Krížek Adam, Belan Michal, Žilinský Patrik, Kolláth Viktor, Egyed Samuel, Lukáčová Sabina, Ágh Krisztína, Flöhlich Jázmin, Gasperek Sophia, Dudás Lia, Kiss Adam) és a katicabogarakra (Mundy Katalin, Hamar Kristóf, Sípos Andrea, Sípos Aladár, Sípos Mária, Kállai Krisztián, Privitš Nadine, Strieckiem Jan Aaron, Molnár Barbara, Šill Evelin, Kiss Lúcia, Horváth Marián, Domonkos Natália, Noszek Róbert, Benčúrik Adrián, Író Michal), s ígérhetem, hogy minden segítjük, szeretjük és vigyázzuk őket.

Az óvodában sok kisgyermek számára egy teljesen új élet kezdődik. Eddig többnyire csak a családban éltek, barátait a játszótéren ismerték meg, a rokonság és szomszédság gyermekeivel tartottak kapcsolatot. Nagyon sok kisgyermek az óvodában találkozik először a családtól független viszonyrendszerrel. Az óvodában először kerülnek össze sok ismeretlen gyerekkel, akikkel nem csupán néhány órán, de több éven keresztül együtt lesznek. Együtt fognak enni és játszani,

vitatkozni és tán verekedni is. Egymáshoz fogják márn magukat, vetélkedni fognak, szövetségeket, barátságokat kötni. És mindezt apa és anya nélkül. A család többé nem tudja megszüntetni és értékelni a gyermeket érő benyomásokat.

Az eltérő viszonyok nem okoznak gondot a gyermekeknek. Ellenkezőleg: fontos, hogy megismerjék, az óvodában más szabályok érvényesek, mint otthon, hogy bizonyos szokások és napi cselekvések másként néznek ki a családban, és az óvó néni más mércével mér, mint apa és anya.

A szülőknek általában nehezebb a dolguk. El kell fogadniuk, hogy gyermekük és az óvónő között külön kapcsolat jön létre, amely sajátosan egyedi mintára, külön játékszabály szerint alakul. A legtöbb gyerek nagyon hamar megszereti óvónőjét. Valósággal rajong érte, isteníti véleményét, és a szülők egyszerre csak azt veszik észre, hogy a gyermek mást kezd otthon monadni: harmadik személy is nevel. Megalapozatlan azonban a szülők aggodalma, hogy elvesztik csemetéjük szeretetét. A gyermek szívében mindig a szülők állnak az „első” helyen.

Lehet-e tanítani a közösségi életet az óvodában? Lehet-e közösségről beszélni az óvodában? Tapasztalataim szerint igen.

Lehetnek gyerekeink egyenként szépek és okosak, ha nem tanítjuk meg, hogyan kell viselkedniük közösségben, ha nem élünk át közösen élményeket, ha nem éreztetjük meg, hogy a közösség erő, adott esetben segítő támasz lehet, akkor bizony szegényebben bocsájtjuk őket az iskola, majd az élet felé. Vagy jól, vagy rosszul, természetesen elsősorban tőlünk, felnőttektől függ. Mert jönnek a csemeték különböző családi háttérrel, és belőlük kell közösséget kovácsolnunk. Tőlünk, felnőttektől látják a mintát, a mi viselkedésünk közvetíti azokat az értékeket, melyeket fontosnak tartunk. Melyek ezek? Elsősorban a

tisztelet. Ha a gyermekek látják, hogy az óvó néni tisztelettel beszél, viselkedik velük, szüleikkel, másokkal, akkor követik a mintát! Persze ugyanennek működni kell otthon is.

Egyébként azt tapasztalom, hogy nem divat a tisztelet, szeretet bármilyen formában is kifejezni. Úgy gondolom, hogy maga az érzés még nem avult el, de a rohanó életmód mintha nem tenné lehetővé, hogy a család meghittten együtt legyen, hogy apró gesztusokkal kifejezzék érzéseiket. Ahhoz, hogy valaki jó közösségi ember legyen, elengedhetetlen, hogy képes legyen saját igényeit összeegyeztetni a közösség igényeivel. Itt nem a teljes alárendeltségről, elfojtásról beszélek! Nem várhatjuk el, hogy minden társukat szeressék, de azt igen, hogy úton-útfélen ne kössenek bele. Nem várhatjuk el, hogy mindenkit beengedjenek a játékba, de azt igen, hogy udvarias formában közöljék az elutasítást.

Hagyjuk az apróbb vitákat, konfliktusokat önállóan megoldani, merjünk nem beleavatkozni. Érzelmünket, érzéseinket tudjuk kimutatni, tudjuk megfogalmazni. Erre már az óvodás is képes. Hogyan lehet ezeket tanítani? Először is példamutatással, összebújással, együttléttel, együttjátszással, bizonyos szabályok, hagyományok betartásával. Sokszor még beszélni sem kell, csak érezni, hogy jó együtt.

Végül: úgy gondolom, az egyéni sikerek, teljesítmények sem jöhetnek létre valamiféle közösségi támogatás nélkül, legyen az család, óvoda, iskola vagy munkahely.

Szeretettel köszöntjük hát óvodánkban az új gyermekeket, szülőket. Köszönjük, hogy megtiszteltek bennünket azal, hogy hozzánk írták őket és élményekben gazdag óvodás életet kívánunk valamennyiüknek.

Nagy Erzsébet, igazgatónő

Készülődés az óvodára (szülői szemmel)

A mi családunk már többszörösen is érintett az óvodát illető előkészületekben: negyedik gyermekem, Bálint egy évvel ezelőtt búcsúzott el az óvodától, most szeptembertől pedig Eszter lányom került a kiscsoportba. Az óvoda mindezek miatt Eszterkénél már a tavalyi tanévben előtérbe került: mindig kérdezte, ő mikor mehet óvodába? A nyár vége felé többször elmondtuk neki, milyen jó lesz majd az óvodában, szép környezetben játszhat sok gyerekkel, az óvó néni is tanít majd versiket, ott csak tovább okosodik.

Testvére révén azt is tudta, hová fog járni, párszor volt is az épületben. Próbáltam többször elmondani neki, anya csak elviszi az oviba, utána elmegy dolgozni, s ha majd ebéd után felkel, akkor hazaviszem, nem felejttem ott. Nyugodtan tudomásul vette az elmondottakat.

A nyár utolsó hetében megvettük a szükséges dolgokat, együtt megnézegettük, mit is fog használni ő. Nagyon örült, hogy neki is van ovis papucs, cipője, törülközője, ágyneműje...

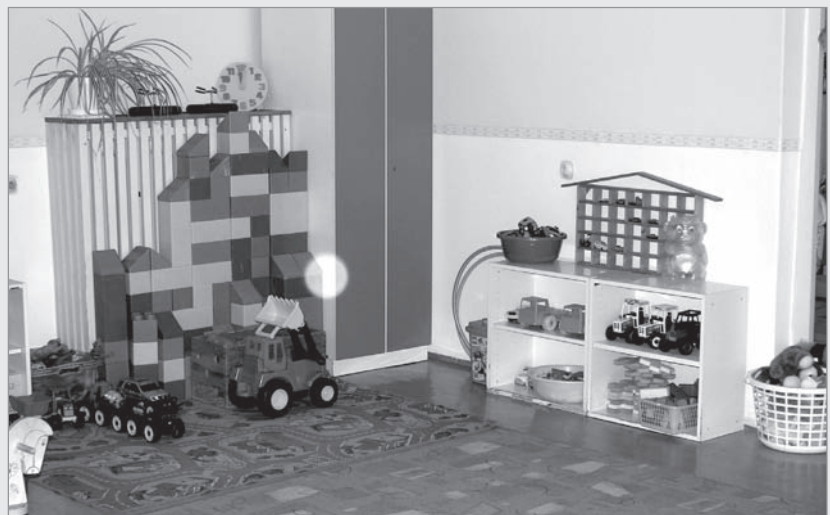
A nyár utolsó napjaitól igyekeztem őt este fél nyolc körül elaltani (végre megembereltem magam), hogy fel tudjon korán kelni. Ehhez azóta is szigorúan ragaszkodom, nincs esti mesenézés, legfeljebb meseolvasás-hallgatás. Eszter az

első nap reggelén nagyon izgatott volt, már hat óra után felkelt magától, s alig győzte kivárni, mikor indulunk. Az elválnál nem is volt semmi gond, pedig akkor már kezdett tudatosulni benne: anya elmegy. Nagy örömmre nem volt sírás, bár ez köszönhető talán annak is, hogy séta, óvodalátogatás alkalmával már többször találkoztunk az óvó nénikkel. Munkám miatt aztán egész nap maradtam otthon, kellett már az első napon, nem tudtuk kihasználni az „anyás beszoktatási időt”. Utólag cseppet sem bánom, hiszen nem szokott hozzá a „félnapozáshoz”, hogy aztán később arról kelljen átszoktatni az „egésznapozásra”, ami általában nehezebb átállást jelent.

Hálás vagyok az óvoda pedagógusainak, kitartó és türelmes munkájukért. Nehéz feladatuk van, főként beszoktatás idején a sok nyűgös, síró, könnyen elpityeredő, esetleg hisztiző csemetékkel. Akkor tudjuk átérezni munkájuk súlyát, ha szülőként elképzeljük, milyen is lenne egyetlen délutánunk egy gyermekszúr alkalmával, ahol legalább tíz 3 éves csemete van jelen... Ha elképzeltük, szorozzuk meg képzeletben tízhónapnyi idővel.

Köszönöm.

Valacsay Olga, szülő

Szórakozással telt a nyár

A Hírnök legutóbbi, júniusi számában utolsó rendezvényünként a nyári kézműves foglalkozásunk sikeréről számoltunk be, de már akkor tudtuk, hogy augusztusban egy újabb közös hetet töltünk majd együtt fiataljainkkal. Körültekintő előkészítő munka után a helyi Csemadok szervezésében 25 gyerek – többségében csütörtökiek, de a falunkból elszármazott szülők közül is többen ránk bízta csemetéiket – indulhatott augusztus 16-án a nyári táborba, amely helyszínül ezúttal a Nyitrahoz közeli Alsóbodokot választottuk.

Útban végcélunk felé, első megállónk Nyitra volt, ahol felgalogoltunk a várba, hogy egy barátságos idegenvezető segítségével megismerkedjünk a Szent Emerám templom múltjával és értékeivel, a várudvarról pedig a szép kilátásban gyönyörködhattunk. A csapatot ezt követően egy hegyi túra várta a Zobor hegyre, de útba ejtettük Szent András és Benedek barlangját is, amely egykoron a két bencés szerzetes lakhelyét szolgált. A Zobor tetejéről a kilátás pazar volt, igazi kárpótlást jelentett a nehéz terep okozta fáradtságért.

Alsóbodokon aztán Paulisz Boldizsár részeseített bennünket szívélyes fogadtatásban, aki pillanatok alatt mindenki Bandi bácsijává lett, hiszen azonnal kiderült róla, barátságos, kedves házigazdánk lesz a hét folyamán. Talán a fogadtatás nagyszerű hangulata is hozzájárult ahhoz, hogy a táborozás első napján sikerült a gyerekek számára is a legemlékezetesebb versenyt megtartanunk, a Nemek párbaját, amely során a fiúk „lányos” feladatokat, a lányok pedig „fiúsakat” oldottak meg. Bevallom, a csütörtöki fiúk jártassága a konyhában vagy ügyessége a vasalódeszka mellett még engem is lenyűgözött. Mészáros Dávid, Puss Adrián, Méry Dominik vagy Putz Csaba teljesítménye akár még a háziasszonyokat is megszégyenítette volna. A lányok között is sok jó teljesítményt tapasztaltam, mégis kiemelkedett Ferenci Marika, Berger Karin és Sill Katalin.

Kedden aztán kirándultunk, Pogrányban megnéztük a falu tájházát, s mert az időjárás is a kegyeibe fogadott bennünket, délután csobbanhattunk egyet a rancs medencéjében. Az este aztán ismét a versenyzés volt, az Országjáró fantázia névre hallgató megmérettetésben a gyerekek az európai uniós tagországokkal kapcsolatban oldottak meg feladatokat. Nem is gondoltuk volna, hogy az iskolai földrajzórakon tanultakat ilyen jól tudják hasznosítani a gyerekek. Szerdán Kistapolcsány

volt az uticélunk, ahol a ménészgazdaságot néztük meg, majd a történelemből is jól ismert kastélyt látogattuk meg. Kirándulásunkat a bölényrezer-vátumban folytattuk, ahol valamennyiünket elvárázolt a pár hónapos kis bölény etetése.

A táborok „versenykategóriájában” minden bizonnyal a legjobb tíz közé tartozik a Falukutató verseny. Mi sem hagytuk ki, táborozóinkat hat fős csapatokra osztottuk, amelyek egy térkép kíséretében olyan feladatokat kaptak, amelyekre a választ a falu lakosaitól, polgármesterétől kaphatták meg. Játékunkat a falu lakosai is szívélyesen fogadták, a táborozók meggyőződhetek arról, hogy barátságos, segítőkész emberek lakják e zoborlaji kis falut. A mi gyermekeink pedig nagyon jó kommunikációs készségről tettek tanúságot, a legjobbak között a legügyesebbeknek Almási Viki, Bartalos Laci és Gál Viktória bizonyultak.

Közben folyamatosan voltak a kézműves foglalkozások is, ezúttal a legkedvesebbnek a szélcsengő készítése, valamint a jegeshatású üvegfestés bizonyult, az alkotások pedig egészen magas színvonalúak voltak, Barta Gabika, Kocsis Angelika vagy Puss Andrea munkái akár kiállításon is szerepelhetnének.

Minden jó, ha a vége – szokták mondani, így mi is péntekre hagytuk az értékelést, amikor is megkapták gyermekeink megérdemelt jutalmikat, ajándékaikat, de Boldi bácsi is erre a napra tartogatta meglepetés-ajándékát: megtekinthetjük az általa alapított és vezetett vállalkozói szakiskolát és kollégiumát. Ez a kis tanulmányi kirándulás olyan szempontból is tanulságos és példaértékű volt, hogy a gyerekek meggyőződhetek arról, sok és kitarító munkával csodás, a jövőt formáló eredményeket lehet elérni.

Nem én mondom, gyermekeink állították, hogy nagyszerű volt a tábor. Ezért hát – úgy gondolom

– illik megköszönni mindenkinek, aki e sikerhez, e nagyszerű nyári szórakozáshoz hozzásegítettek bennünket. Elsősorban Csallóközsütörtök önkormányzatának élén Öry Péter polgármesterrel jár köszönet, aki ebben a nehéz gazdasági helyzetben is talált lehetőséget arra, hogy egyik legfontosabb „tábori eszközünk”, az autóbussz kiadásait fedezze. Sill Péter egy, a Játsház logójával ellátott trikóval lepte meg a gyerkőcöket, valamint a tábor képeit és videóit tartalmazó DVD is jutott mindenkinek. A Molnár-könyvkereskedés jóvoltából jutalomkönyvet kaptak táborozó gyermekeink. De köszönet jár Valacsay Gyulának és Németh Róbertnek is, akik finomságokkal

– csemegekukoricával, csokoládéval – járultak hozzá a tábor sikeréhez. Személyes köszönetem pedig Csiba Lúdia kolleganőmnek és Kiss Szilvia nővérkének jár, akik szabadságuk rovására vállalták a gyerekekkel való táborozást.

Ám az idő az ilyen sikeres táborozással sem áll meg, immár túl vagyunk az idei első játsházai rendezvényünkön: immár hagyományosan a Vidám sulikezdes versennyel nyitottuk meg Játsházunk kapuját, amelyen sok és lelkes gyerek lépett át ebben az évben is. A Csemadokos akciók sorát a Nemzeti Gyásznapról való megemlékezés követte, amely során Aradi emlékműsört mutatunk be, miközben már készülünk az ugyancsak hagyományos novemberi Anyanyelvi hónap rendezvénysorozatra, a cserkészekkel pedig a karácsonyvárosi játsház megszervezését tervezzük.

Drégelyvártól Paláston át Félbe

A cím nem talány, hanem a cserkészélet elmúlt négy hónapjának fő állomásait jelöli. Igaz, ide tartozna Csallóközsütörtök is, de hát az otthonlét az más, mint a kiruccanás más vidékekre. Merthogy a nyár itthon kezdődött, még hozzá a métabajnokságra való felkészüléssel, szinte nem telt el nap, hogy a lelkes méta csapat ne ütötte volna a labdát a diós parkban vagy a csenkei „veremben”. Közben azért készültünk a nagy kalandra is, a tíznapos cserkész táborra, amely augusztus 2-11-e között vár ránk és a csenkei, valamint dunaszerdahelyi cserkészekre.

Ez volt a címbe foglalt Drégelyvár, mert hogy az ötvenfős tábornak ez a magyarországi hely adott otthont. A táborlakók rengeteg műsorban dúskálhattak, én viszont kiemelném a 24 órás portyát, amit a nagyok számára iktattunk be a tábori élet színesítésére. A program megnevezése nem csalás és nem ámtás: a cserkészek az egyik nap délelőtti 11 órától a következő nap délelőtti 11 órájáig túráztak, ami még akkor is fárasztónak mondható,

ha közben volt idejük megpihenni a fák lombjai alatt és lehűteni lábaikat a patak friss vizében. Persze, túráztak mások is, mindenki, hiszen felmentünk a várhoz is, s az odavezető út sem volt egyszerű, hiszen vezetőink megréfták bennünket: egy izgalmas akadálypályán kellett végigmennünk ahhoz, hogy eljussunk egészen a várig. Egyébként a tábor programjából ezúttal sem hiányozhattak az esti tábortűzek, kézműves foglalkozások, az ügyességi vetélkedők, de az éjszakai bátorságpróba sem – érthető, hogy a résztvevők azzal a szlogennel érkeztek haza, hogy „eddig is szerettem cserkész lenni, de ezután a tábor után még inkább az leszek.”.

Ezt követte Palást, ahová a csenkei cserkészekkel „összefogva” utaztunk el az Országos Akadályversenyre és Métabajnokságra, amelyre szeptember 16-19-e között került sor. A palásti cserkészcsoport meghívására az indiánok világába kalauzoló hétvégére több mint 350 cserkész érkezett az egész országból. Már csütörtökön este csodálatos volt a

hangulat, előkerültek az indián törzsfőnökök, megjelentek a békepipák és megelenedett a természeti szellemek világa. E szellemek aztán másnap is járták esőtáncukat, úgy, hogy az akadályversenyt csak egy déli szárítkozás beiktatásával lehetett megtartani, de még másnap – akkor már a napocska is ki-kibújt a felhők mögül –, a métabajnokságon is a víztócsák és a sár, s a vele járó csúszkálás volt az egyébként izgalmas és barátságos küzdelem velejárója.

A cím szerint Félbe érkeztek cserkészeink aktivitásaikkal, bizony, mert október 15-17-e között ott rendezték meg az első regős találkozót, s ha már egyszer hívtak bennünket, el is mentünk, s komolyan mondom, ha folytatódik a rendezvény és hagyományá válik, hagyományosan látogatunk el majd oda mi is. Addig pedig mindenki, aki kíváncsi ránk, honlapunkról – amelynek a címe www.cscscscs.5mp.eu – mindent megtudhat rólunk.

Elek Klára

A rendszeres találkozók varázsa

Mindenütt igyekeznek az önkormányzatok odafigyelni az idősebbekre, hol egy kirándulást támogatnak, hol a nyugdíjasnapra hívják őket össze, vagy karácsony előtt köszöntik a jubilánsokat, de olyan falu ritkaság, ahol rendszeresen működik a nyugdíjasok klubja, folyamatosan találkoznak egymással az emberek, megbeszélhetik ügyes-bajos dolgaikat és ez mellett kirándulnak, ünneplik meg tagjaikat, ápolnak baráti kapcsolatokat és bekapcsolódnak a falu életébe, mint Csallóközsütörtökön. Ezt nem én mondom, így szokták dicsérni munkánkat a nyugdíjasok szövetségének járási vezetői, ha találkozunk. Nem szoktam a dicsérethez, nem is az én érdemem, ezért azt szoktam nekik ilyenkor válaszolni, hogy van kire támaszkodnunk,

az önkormányzat, a polgármesterünk mindig segít, ha kell, minket, nyugdíjasokat meg éltet a rendszeres találkozók varázsa.

Zavaromban préseltem ki magamból e szavakat, de aztán, amikor egyedül maradtam, elgondolkodtam, s rájöttem, a dicséret nem túlzó, amit pedig rá válaszoltam, igaz. Hiszen ha csak végiggondolom az elmúlt három, négy hónapot, akkor visszaidézhetek egy győri autóbuszkirándulást, aztán a falunapi rétesütésünket-eladásunkat, amely éppen Óry Péter és az Agrobio Kft. támogatása miatt nyereséges lett, az emberek meg örültek a finomságainknak; a nyereségből pedig részt vettünk a légi nyugdíjasbálon, október elején pedig Párkányba látogattunk, a Simon Júda vásárba.

És közben rendszeresen megbeszélgethettük a hétköznapok és ünnepeink kisebb és nagyobb kérdéseit, hiszen kéthetente jöhetünk össze a községi hivatal üléstermében, az még pénzbe sem kerül, mert a polgármesteri hivatal térítésmentesen bocsátja rendelkezésünkre.

Persze, nem ez a varázs. Hanem az, hogy klubunknak 56 tagja van, s ha egy-egy rendezvényre nem is jön el mindenki, egy-másfél hónapon belül biztosan találkozik mindenki mindenkiel, s biztosan megosztja mindenki mindenkiel élményeit, örömeit és bánatát. Ez a varázslat. S aki nem hisz benne, jöjjön el közénk. Majd megtudja!

Posvancz Margit

A bőség zavara

Somorjára, sőt Pozsonyba is eljutott a Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása egyik koranyári rendezvényének a híre, nevezetesen a hat-nyolcvévtizeddel ezelőtt még a paraszti világ minennapjaihoz tartozó, ma „hagyományosnak” mondott aratási bemutatója, amely során mintegy harminc „szakértő” mutatta be, miként kell húzni a búzában a kaszát, mit jelent a marokszedés, a kévekötés és a keperakás. Nyilvánvaló volt hát, hogy Nagy Tibortól, a társulás elnökétől elsősorban erről a rendezvényről szerettem volna valamit hallani, válasza viszont csak rövid, igaz, velős volt. „Nyugodtan mondhatom, hagyományt teremtettünk, jövőre is megtartjuk a bemutatót, talán még bővebb illusztrációs anyaggal, mert nagy volt az érdeklődés, mintegy százan jöttek el a rendezvényre, s örömmünkre szolgál, hogy a nyári vakáció ellenére nagyon sok fiatal, diák vett rajta részt, és hát ez volt a célunk.”

Érezhetően másról szeretett volna beszélni, hagytam hát: „Legnagyobb örömmünk, hogy a falu lakosságának több mint egy évtizedes akaratát sikerült megvalósítanunk a nyári hónapok során. Őry Péter polgármester úrral közösen kő kemény tárgyalásokat folytattunk a pozsonyi

egyházmegye vezetőivel, s október elsején teljesült az álom, falunk tulajdonába került az úgynevezett öreg iskola, így a romlás helyett immár a közösségi építkezés háza lehet” – mondta el egy szuszra Nagy Tibor azt, amire manapság a legbüszkébb, s aminek a legjobban örül.

Pedig büszke lehetne másra is, a rendezvények események felsorolása során a bőség zavarában „szenved”, a Szent Jakab társulás tényleg nem ül a babérjain, újabb és újabb ötleteket valósít meg. „A Falunap alkalmával megint megszerveztük a történelmi előadást falunk múltjáról, és megtörtént a temetői felújított Nagykereszt megáldása, ezen is sokat dolgoztunk. Immár épül a temetőben a Fájdalmas keresztszobor talpazata, amely áthelyezését a Pörsök-család házában udvarából szintén régóta terveztük, rövidesen az is megvalósul. Elkészült a villanyvezeték a templomtoronyba, aminek a felújítására azért volt szükség, mert a torony átalakítása után funkcióinak betöltéséhez erősebb áramra lesz szükség, hiszen a megvilágításon túl a harangok is villanyra működnek majd.” – sorolja az elnök, de nem feledkezik megemlíteni azt sem, hogy a békeiekkel és a csákányiakkal közösen a társulás tagjai részt vettek szeptember

18-án az udvardi Kálvária megszentelésének 150. évfordulója alkalmából szervezett ünnepségen, amely „örök élményt nyújtott”.

Nagy Tibor tudja, hogy a Hírnök legközelebbi száma már csak decemberben jelenik meg, ezért kérelemmel fordul a „szerkesztőséghez”, merthogy a Szent Jakab társulás a karácsonyra készül már, s rendezvényeibe most is szeretné bevinni a falu apraját-nagyját. Megint lesz a falu közepén adventi nagykoszorú, a díszítéshez várnak felajánlásokat, főként fenyőágakat. Az időjárás kiszámíthatatlansága miatt két időpontot is terveznek az „alap” elkészítéséhez, november 13. vagy 20. lesz a „nagy nap”. A koszorú megáldására november 27-én kerül sor, s aki elhozza, házi „kis” adventi koszorúját, azt is felszenteltetik. Tizenhetedikén tartják a szokásos kézműves foglalkozást, amely keretében kicsik és nagyok együtt készíthetnek karácsonyfa-díszeket, a karácsonyi vásárra pedig december 12-én kerül majd sor. „Bízom benn, hogy ahogy eddig, ezúttal is nagy kínálata lesz a házi készítésű kompótoknak, befőtteknek és minden egyébnek, amivel falunk lakossága hozzá tud járulni az ilyen vásárhoz. Ötletgazdagok a csütörtökiek, rájuk bízom, mivel jelentkeznek, mivel gazdagítják a vásárt” – összegzi eddigi tapasztalatait az immár ugyancsak hagyományos karácsonyváro rendezvényvel kapcsolatban **Nagy Tibor.**

A tisztelet és megbecsülés jegyében

Hamar Blanka, Hamar József, Kiss István, Puss Tamás és Valacsay Róbert – ők azok, akik a nyári szabadságolás idején sem feledkeztek meg a vöröskereszttagok legszentebb kötelességéről, a véradásról. Szalay Alice, a csallóközsütörtöki szervezet elnöke azonban gyorsan hozzáteszi, a létszám nem azt jelenti, hogy csökkenne a véradók száma és kedve, inkább szervezési kérdés, hogy augusztusban öten látogatták csak meg a dunaszerdahelyi központot. „A mi szervezetünk szervezetten kétszer ad vért, olyankor megtartjuk aztán a közös ebédet, egy kicsit elbeszélgetünk, az augusztusi terminus egy úgymond kiegészítő időpont, s valóban csak azok mennek el, akiknek éppen idejük van” – magyarázza az elnök asszony, aki

hozzáteszi még, az állandó véradók száma harminc-harmincöt, de mert többen kétszer, sőt háromszor is adnak vért egy évben, a szakemberek becsben tartják a csütörtöki véradókat.

Ugyanezt teszi a szervezet vezetősége is, ezért is készül nagy körültekintéssel az év végéig hátralévő napokra hetekre. Október 16-án tartották meg a szokásos – vagy inkább hagományos – véradók bálját a helyi kultúrházban, amely nagyszerű szórakozást hozott, kicsúcsosodása pedig a véradók legnagyobb elismerését jelentő Jánky-érmek átadása volt. De becsben tartja a helyi szervezet vezetősége azokat a tagjait is, akik koruknál, esetleg egészségi állapotuk alakulása okán már nem tudnak aktív véradók lenni:

a szépkorúak és egykori véradókat novemberben hívják meg egy baráti találkozóra, hogy ilyen formában is kifejezzék az irántuk érzett tiszteletet és megbecsülést.

A tisztelet, a megbecsülés és együttérzés vezérelte a vöröskereszt szervezet vezetőit és tagságát akkor is, amikor évekkel ezelőtt úgy döntöttek, Mikulás ünnepén, a karácsonyvárás hangulatában megajándékozzák a falu néhány egyedülálló, idős emberét, illetve egészségkárosult fiatalokat. Ugyanez az érzés vezérli most is a szervezetet, amikor – hagyományosan tehát – az idén is azt tervezik, az év utolsó napjaiban melegséget öntenek néhány emberi szívbe – emberi szívektől származó mikulási-karácsonyi ajándékkal.

-enes-

Nyáron sem pihentek a tűzoltók

Mozgalmas heteket, hónapokat tud maga mögött a Csallóközsütörtöki Önkéntes Tűzoltószervezet, s nemcsak küldetésüket – a kármentést – illetően, hanem munkájuk feltételeinek javítását, illetve társadalmi szerepvállalásukat tekintve.

Nagy Amaklét, a szervezet parancsnoka örömmel nyugtázza, hogy a nyár folyamán csak egy kisebb tarlóútzúhoz kellett kivonulniuk, amivel gyorsan velebírtak, viszont az esőzések és az időjárás egyéb viszontagságai miatt már komolyabb gondjaik is adódtak, főleg Madon egy felhős szakadás után kellett kialakítaniuk a tűzoltóknak komolyabb összefogást – a csütörtökiek mellett a nagymagyaraiak és a nagyszarvaiak is a madiak segítségére siettek –, hogy a faluban hömpölygő víztömeget mihamarabb a szántókra szivattyúzzák. Októberben aztán a csallóközsütörtöki szennyvízcsatorna kitisztítása jelentett szakmai kihívást a tűzoltóknak, de azt is sikeresen megoldották.

A tűzoltók szakmai és társadalmi küldetését is teljesítenek olyankor, amikor

versenyen vesznek részt, hiszen maga a megmérettetés és az arra való felkészülés a rátermettséget, ügyességet, gyorsaságot fokozza, miközben maga a verseny sok száz embernek jelent jó szórakozást – magyarázza Nagy Amaklét, miért vettek részt szeptember folyamán a sok egyéb teendő mellett három versenyen, egészen pontosan Somorján, majd kétszer a fővárosban, nevezetesen Pozsonypüspökiben és a ružinovi városrészben, ahol egyébként igen jól szerepelt a csapat, hiszen tizenhárom együttes közül a harmadik helyet szerezték meg a csütörtökiek. Pedig a felkészülési

időszak alatt is sok volt a munka a tűzoltószertár körül – villanyvezeték-csere, belső vakolás, festés és egyebek – amelyhez a polgármesteri hivatal jóvoltából jutott a szervezet, „de a műszaki felszereléssel is mindig van munka, szerencsére az autó javításába besegített Őry Péter polgármester, igaz, ő mindig megadja azt, ami reális keretek között megadható” – mondja a parancsnok, aki most éppen a téli üzemmódra való áttérés műszaki munkálatait szervezi.

A tűzoltók – akik egyébként már saját honlappal is rendelkeznek, elérhetőségük: www.dhzstvtok.5mp.eu – egyébként szeptemberben nagyszerű búcsúi bált is szerveztek és részt vettek a Falunap előkészületeiben, lebonyolításában is, mert vallják, olyan szervezet akarnak lenni, „amelyre nemcsak bajban számíthat a falu lakossága, hanem a hétköznapi szürkeségét színesítő ünnepi pillanatokban is”.

—i—

Csökken az állatállomány szaporulata

Ugyancsak megkeserítette a vadászok életét, munkájukat meg jelentősen megnehezítette az elmúlt hónapok kiszámíthatatlan, csapadékos időjárása. Csallóközsütörtök kataszterében Berger János elnök szerint a május volt „egyenesen tragikus”, amikor is egy kisebb felhős szakadást követően mintegy 250 hektárnyi területen állt a víz, „amelyből a sarjadó kukorica ki sem látzott”. Az ítéletidő mindig „rosszkor jön”, de ez a méjusi a vadászok – egészen pontosan: a vadállomány – szempontjából szinte tragikusnak bizonyult.

„Nemcsak arról van szó, hogy az ilyen nagy vízben, sáros, nehéz talajon az apróvad alig tud mozogni, megbetegszik, elhullik, nagyobb baj volt az, hogy a szaporodási időszakban jött a vízözön, hiszen ilyenkor keltenek a fácánok, foglyok, ilyenkor születnek a kisőzikék, a természeti viszontagságok ezen a téren okoztak hihetetlen

károkat, felmérésink és megfigyeléseink szerint az állatállomány szaporulata nagyot csökkent, a fácánok és a foglyok esetében akár ötven százalékos visszaesésről is beszélhetünk” – vázolja a kialakult, rőzsásnak semmi esetre sem nevezhető helyzetet Berger János. Az elnök szomorkásan teszi hozzá, hogy mindeközben az utak és a kanális is „szedték áldozataikat”, hiszen az elmúlt hónapokban két özet autók ütöttek el, kilenc pedig a kanálisba fulladt bele, mellel a csatorna egy vaddisznó életét is kioltotta.

A gondokat csak fokozza, hogy míg az elmúlt két, három évben a vadászoknak sikerült egyensúlyban tartani a rókák számát, az idén – az értékes vaddal ellentétben – túlszaporodott az állomány, ami nem jó. „Arra gondolunk, ennek éppen a sok elhullott állat az oka, ami a rókák számára olcsó táplálék” – magyarázza a kialakult

helyzetet az elnök, aki hozzáteszi: az idén már tizenhat rókát kilőttek, reméli, a tél beálltaig sikerül tovább „ritkítani” az állományt.

Persze, vidámabb dolgok is történtek a csallóközsütörtöki vadászok háza táján, nagy sikert arattak például a „baráti gulyásfőzéssel”, természetesen vadhúsból készült a finomság, amelyet árusítottak is az érdeklődőknek, a nagy érdeklődés eredményeként aztán a Falunapon is így prezentálta magát a vadászszervezet. A napokban pedig már gőzerővel tart a szilveszteri bál előkészítése, amelyet hagyományosan szintén a vadászok szerveznek meg a falu lakossága számára, s mint mindig, most is többfogatásos vadkészítmény lesz a bál érdekessége, amelyre már most lehet belépőjegyet venni Meló Pálnál.

—i—

Zeng búcsúzó szavam... (népi hagományaink)

Házasság előtt a vőfény két alkalommal hívta a vendégeket a lakodalomra: egy héttel előbb és a lakodalom napján. Ilyenkor fölszalagozott bot volt a kezében. A vendéghívó vőfényt szivarral és borral szokták megkínálni.

A templomi esküvő előtt a menyasszony házánál rigmusos versmondással búcsúztatták a menyasszonyt, ajkára adva az alábbi szavakat:

*„Zeng búcsúzó szavam, hullanak
könyveim,
Mert tőletek válok el, kedves jó szüleim,
Hatalmas jó Isten, világ Teremtője,
Tekints le ezen méltatlan gyermekedre,
Ki általuk világra helyeztél,
Most pedig számomra más utat jelöltél,
És a házasesetre engem elősegítettél.
Ezért buzgó szívvel hálát adok néked,
És köszönöm örökké gondviselésedet.“*

Ezt követően az apától, az anyától, a testvérektől és a szomszédoktól búcsúzott el a menyasszony, akit végül a vőfény kért ki szüleitől a vőlegény részére.

A templomba kettes sorban vonult a násznép. Útját kíváncsi leleselkedők, főleg asszonyok figyelték. A templomi esküvő után, a lakodalom megkezdése előtt a vendégek a kocsmába mentek. Az ifjú házaspár azonban a lakodalmos házba ment. A vőlegénynek nem volt szabad ekkor a kocsmába menni, mert a néphit szerint akkor elveszthette szerencsését. Amikor az ifjú pár hazaért, az ajtó küszöbén keresztbe volt téve a cirokseprű. Ha a menyasszony átlépte, megállapították róla, hogy figyelmetlen, gondatlan és lusta asszony lesz belőle, de ha észrevette, és rendben helyezte tette, ebből arra következtettek, hogy figyelmes, szolgálatkész, talpraesett menyecske válik majd belőle. A lakodalomra a menyasszony házához került sor. Ennek megkezdése előtt a vőfény szalagos botjával megütögette az ajtófélfát, a vendégek elcsendesedtek, és elmondta köszöntő versét. Rendszerint minden újabb fogás előtt volt valamilyen rigmusa.

A lakodalomban rendszerint cigányzenekar muzsikált. Valamikor Csütörtökben és a környéken is neves „muzsikus bandák“ voltak.

A parasztesaládoknál a fölserdült legények nem a szobában, hanem az istállóban aludtak. Ősi, pásztoremlékeket idéző szokás volt ez. A házasságkötés után azonban feleségével együtt az ifjú férj is a szobában kapott helyet. Amikor megnősült, ez ilyen értelemben is azt jelentette: megházasodott.

(*Sill Ferenc nyomán*)

A mi lexikonunk

Újszülötteink

Nagy Zoltán

Harvan Michal

Kállai Adrián

Zuzák Roland

Sukičová Luca

Jozeffyová Jolana Katarína

Tereny Andrej

Szegfű Dávid

Mitterová Olívia

Fájdalommal búcsúztattuk

Németh Margit, élt 83 évet

Hornáček Ján, élt 59 évet

Hamar Izabella, élt 81 évet

Havrila Mária, élt 79 évet

Bejelentkeztek falunkba

Mgr. Eva Lelkesová, Považská Bystrica

Vasi Andrea, Nagymagyar

Vasi Zoltán, Nagymagyar

Molnár Richard, Gútor

Jasaňová Mária, Jasov

Németh Csaba, Jóka

Minková Borgulová Božena, Pozsony

Elköltöztek falunkból

Darvas Dominik, Sárosfa

Darvas Judit, Sárosfa

Darvas Štefan, Sárosfa

Darvas Štefan ml. Sárosfa

Šatka Martin, Šulany

Nosek Erik, Gelle

Magát Jaroslav, Somorja

HÍRNÖK – a csallóközesütörtökiek lapja

Kiadja a Csallóközesütörtöki Polgármesteri Hivatal

Felelős kiadó: Óry Péter polgármester **Felelős szerkesztő:** Neszméri Sándor
E szám munkatársai voltak: Feketevízi Erika, Elek Klára, Iliašová Viera, Nagy Erzsébet, Nagy Tibor, Posvancz Margit, Pronay László, Sill Zsuzsanna, Valacsay Olga, Végh Brigitta

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád **Grafikai szerkesztő:** Kovács Gertrúd

Regisztrációs szám: OÚ Dunajská Streda 4/2003

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán adhatják le olvasóink a felfogadása napokon.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Vydáva Obecny úrad Štvrtok na Ostrove

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry **Zodpovedný redaktor:** Sándor Neszméri
Na tomto čísle spolupracovali: Erika Fekezevízi, Klára Eleková, Viera Iliašová, Erzsébet Nagy, Tibor Nagy, Margita Posvanczová, Ladislav Pronay, Zsuzsanna Sill, Olga Valacsay, Brigitta Végh

Technický redaktor: Árpád Németh, **Grafická úprava:** Gertrúda Kovácsová

Registračné číslo: OÚ Dunajská Streda, 4/2003

Pripomenky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte obecného úradu v stránkových dňoch.

Zötyög a szekér, de nincs pánik

Nem úgy indult a csütörtöki focistáknak az őszi idény, ahogy azt a labdarúgás helyi szerelmesei elvárták volna a parádés tavaszi szereplés után, amikor a csapat bravúros hajrával a tabella előkelő, harmadik helyen végzett. Lapzárttáig a kilenc lejátszott mérkőzésen tizenkét pontot szerzett a csapat, három vereség is „becsúszott” már, mindez a középmezőny alacsonyabb régióiba „delegálta” a csapatot.

„Zötyög a szekér, de nincs pánikhangulat” – kommentálja az eseményeket a tapasztalt edző és sportvezető, id. Kállay Tamás, a sportszervezet elnöke. „Ha poénkodni akarnék – folytatja –, azt mondanám, még az olyan csapatok is megsínylik az edzőcserét, mint az FC Liverpool, a játékosvándorlás meg még a Bayern München csapatán is meglátszik.” Majd komolyra fordítva a szót elmondja, mint hogy a csütörtöki futball gyöngéje évek óta az utánpótlás hiánya, szinte rendsze-

res, hogy egy-egy bajnoki évad után több játékos elhagyja a csapatot, gyakorlatilag minden idényt csapatépítéssel kell kezdeni. „Most nyolcan mentek el az átigazolási időszakban, gyakorlatilag a kezdőcsapat hatvan százaléka, ráadásul családi okok miatt az edző is búcsúzott, tehát még anynyi stabilitás sincs, hogy az általa ismert keretbe kellene beépíteni az újakat, mert maga az edző is új Štefan Šipoš személyében, még az sem lenne meglepő, ha valóban keresné magát a csapat, de ez nincs így.” A sokat megért edző azt mondja, „van tartása a csapatnak, akarnak, küzdenek a srácok, sőt, helyenként már egészen látványos focit játszanak, csak még be-bejön egy-egy szerencsétlen hiba, amiért gólokkal fizetünk és elmennek a győzelemre álló meccseink is. Ráadásul megsérült a kapusunk is, vendégjátékosokkal kell pótolni a hiányt – ahogy mondani szokás, a szegény embert az ág is húzza, de én látok fantáziát a csapatban, nem változtatunk célunkon,

elérhető a középmezőny felső emelete”. Bizakodik a mester, annak ellenére, hogy ő személyesen is éppen műtétre készül, s vélhetően csak a tavaszi alapozón csatlakozik a csapathoz, hogy tanácsaival, tapasztalataival átsegítse a játékosokat – jelen állás szerint Sallós Marekot, Hromada Lászlót, Hajdú Lászlót, Leto-Jozenák Ondrejt, Takács Lászlót, Író Tamást, Horváth Pétert, Csetényi Istvánt, Perényi Károlyt, Vihnálek Tomáš, Mészáros András, Kadlečík Jurajt, Sobolič Tomáš, Čeliga Patrikot, Csémy Mariant, Mogrovics Pétert és Kozma Gabrielt – a hullámvölgyön.

A csapattal egyetemben mi is gyors gyógyulást és sikeres visszatérést kívánunk sportszervezetünk elnökének!

N.S.

Sorsolás, eredmények

Blatná na Ostrove – Štvrtek na Ostrove	1:1
Štvrtek na Ostrove – Čenkovce	3:3
Vydrany – Štvrtek na Ostrove	0:3
Vieska – Štvrtek na Ostrove	5:1
Štvrtek na Ostrove – Malé Dvorníky	2:2
Královičove Kračany – Štvrtek na O.	2:1
Štvrteka na Ostrove – Jahodná	9:0
Trnávka – Štvrtek na Ostrove	3:1
Štvrtek na Ostrove – Janíky	2:1
Rohovce – Štvrtek na Ostrove,	3:2
Štvrtek na O. – Michal na O.,	1:0
Holice na O. – Štvrtek na O.,	24. októbra
Štvrtek na Ostrove – Baloň,	31. októbra
Kostolné Kračany – Štvrtek na O.,	7. novembra
Štvrtek na O. – Velké Blahovo,	14. novembra

Táblázat

1 VIESKA	11	9	0	2	34:15	27
2 KRÁL. KRAČANY	11	7	3	1	27:18	24
3 MICHAL n/O	11	7	2	2	20:8	23
4 FK TRNÁVKA	11	7	1	3	23:13	22
5 BALOŇ	11	7	0	4	26:20	21
6 HOLICE n/O	11	6	0	5	17:20	18
7 FC ŠTVRTEK n/O	11	4	3	4	26:19	15
8 BLATNÁ n/O	11	4	3	4	25:21	15
9 ŠM JANÍKY	11	5	0	6	12:14	15
10 ŠK ROHOVCE	11	3	4	4	0:16	13
11 SC ČENKOVCE	11	3	4	4	19:23	13
12 MALÉ DVORNÍKY	11	2	4	5	14:24	10
13 FC VYDRANY	11	3	1	7	16:29	10
14 KOSTOLNÉ KRAČANY	11	2	2	7	14:25	8
15 JAHODNÁ	11	2	2	7	18:37	8
16 VELKÉ BLAHOVO	11	2	1	8	15:24	7